Valkuilen bij het beantwoorden van ecologische uitdagingen

Er zijn verschillende grondhoudingen mogelijk. Er zijn ook een aantal valkuilen. Ik wil er een aantal benoemen. Zelf ben ik in een aantal van die valkuilen getrapt en gaande weg ben ik gaan beseffen dat het voor mij niet de juiste grondhoudingen zijn. Zonder iemand te willen oordelen, zonder te willen oordelen over de acties die gekoppeld zijn aan deze grondhoudingen, ik wil ze benoemen met de bedoeling beter te begrijpen hoe we er kunnen mee omgaan.

A heel expliciete grondhoudingen

1. **Angst**
    - Indien je in een risicogebied woont, best begrijpelijk
    - Ongerustheid voor onze families, kinderen, …
    - Angst = slechte raadgever
2. **Agressie**
   Een gevoel van machteloosheid kan leiden tot gewelddadig verzet:
   ALF, acties tegen onderzoek naar GGO's met aardappelen

Wordt ingegeven door een fundamentalistische, éénzijdige benadering/levenshouding waarbij ecologie meer wordt benaderd als een religie, de natuur als idolatrie

3. Werkt **polariserend** in plaats van verbindend

B Meer subtiele vormen:

4. **Onverschilligheid**: het interesseert me niet
5. **Negeren** van de problemen door het minimaliseren van de impacten,
   de waarheid onrecht aandoen, desinformatie,
6. **Afschuiven** van de verantwoordelijkheid:
    - Politiek: de wetenschap zal het wel oplossen met technische ingrepen
    - Middenveld: het beleid schiet tekort

Dit leidt tot dovemansgesprekken

7. **Tegenwerken** van oplossingen:
    - lobby's
    - sarcasme ivm Greta Thunberg: is niet opbouwend

C Systemische grondhoudingen eigen aan onze kapitalistisch systeem:

8. Doorgedreven **individualisme**
    - Ieder z'n eigen agenda versus collectieve aanpak

9. Het **monetariseren** van impact is een doorgedreven kapitalistische benadering
    - CO2 certificaten, carbon credits, ETS
    - Ook andere impact: LCA
    - Speculatie
10. **Elitaire** aanpak
    - Exclusiviteit enkel voor wie het zich kan veroorloven in plaats van een meer inclusieve aanpak

Alexis Versele